Svetovni pokal v športnem plezanju Kranj 2016

Janja Garnbret znova na najvišjih stopničkah

Janja Garnbret
(foto Stanko Gruden)

Janja Garnbret in Domen Škofic sta 27. novembra v Kranju s skupno zmago svetovnega pokala 2016 v težavnosti (Janja tudi v kombinaciji) postavila še en mejnik slovenskega športnega plezanja. Janja je v svojo zbirko najžlahtnejših odličij dodala bronasto kolajno.

Na zadnji preizkušnji letošnjega svetovnega pokala, ki jo pod okriljem Mednarodne zveze za športno plezanje (IFSC) v Kranju prireja Planinska zveza Slovenije, se je pomerilo 49 tekmovalk in 73 tekmovalcev iz 23 držav. Aktualna svetovna prvakinja Janja Garnbret (Šaleški AO) je kljub dobremu plezanju pred glasnim domačim občinstvom morala v finalu priznati premoč zmagovalki, Belgijki Anak Verhoeven, ki je tudi druga v skupnem seštevku SP v težavnosti, in drugouvrščeni Japonki Akiyo Noguchi. Komaj 17-letna Garnbretova je že pred sklepnim dejanjem sezone postala zmagovalka skupnega seštevka tako v težavnosti kot kombinaciji, tako da je v njeno čast v prestolnici Gorenjske dvakrat zadonela Zdravljica.

V najuspešnejši sezoni slovenske reprezentance v športnem plezanju je Slovenija tudi prvič v zgodovini postala zmagovalka pokala narodov v težavnosti, pred Francijo in Avstrijo.

Ob tem je Janja Garnbret povedala, da je bilo dogajanje in vzdušje v Kranju fenomenalno: »Še nikoli nisem videla tako polne dvorane, kot je bila sedaj. Že pred kranjsko tekmo sem si zagotovila zmago v skupnem seštevku svetovnega pokala, tako da sem plezala brez kakšnih večjih pritiskov. V kvalifikacijah in polfinalu sem se počutila res vrhunsko in dobro pripravljeno. Tudi vse ostale punce so bile dobro pripravljene. V finalu pa se mi je zgodil majhen spodrsljaj, kar me je stalo mogoče celo moje prve zmage pred domačim občinstvom. Ne glede na to sem zelo uživala in sem zadovoljna, kako sem plezala do padca.«

Za plezanje pred domačim občinstvom pa pravi, da ima dobre in slabe strani: »Dobro je, da je vzdušje res fenomenalno, vsi navijajo zate in kar nekakšna sila te drži v steni. Slabo pa je, da si prav zaradi domačega občinstva še pod večjim pritiskom, saj se moraš občinstvu pokazati v svoji najboljši formi in si ne smeš privoščiti napak.«

Na vprašanje, če ji je žal, da je bila v finalu tretja, je odgovorila: »Nisem bila razočarana, saj sem skupno zmago že imela v žepu. Malo nejevolje je bilo prisotne, saj sem želela občinstvu pokazati svojo najboljšo formo in jih nagraditi z zmago. Drugače je tudi tretje mesto lep rezultat in vesela sem, da sem sezono zaključila na vrhuncu.«

Tudi na TV smo lahko videli, kako Janja na zmagovalni stopnički ni mogla skriti čustev, pritekle so ji solze. Te svoje občutke je opisala tudi sama: »Že od nekdaj sem zelo čustvena oseba. Sploh pa če mi je v enem letu uspelo osvojiti vse, kar bi si tekmovalec lahko želel in za kar treniram že celo življenje. Izjemno pa sem bila vesela, ker sem zmagala skupaj z Domnom, tako da je bilo solze nemogoče zadržati.«

Že naslednji konec tedna po Kranju je Janja Garnbret odšla še na zadnjo tekmo državnega prvenstva, s katero se je v športnem plezanju zaključila tekmovalna sezona. »Nato bom še malo plezala v skali, kolikor mi bodo dopuščale šolske obveznosti, kasneje pa me čaka tritedenska pavza, med katero pa se z Domnom odpravljava na zaslužen dopust,« je Janja zaključila razgovor.

Ajda Prislan

Uroš Šerbec, rokometni trener

Obstanek Slovenjgradčanov v ligi je realna slika

Uroš Šerbec, nekdanji kapetan slovenske reprezentance in celjskega kluba, zdaj pa pomočnik Veselina Vujovića, selektorja slovenske reprezentance, je vodenje koroškega rokometnega prvoligaša prevzel poleti, ko je na trenerskem mestu nasledil Sebastjana Soviča. V Slovenj Gradcu je prevzel mlado ekipo, ki je v lanski sezoni zasedla 12. mesto, letos pa bo boj za obstanek v prvi ligi še posebej težek, tudi zaradi novega sistema tekmovanja.

Uroš Šerbec (levo) in predsednik Rokometnega kluba Slovenj Gradec 2011 Branko Bulovič (foto arhiv kluba)

Najprej nam povejte, kako se počutite v novem okolju, potem ko ste poleti prevzeli trenersko mesto slovenjgraške članske ekipe?

Po prvih mesecih so vtisi zelo pozitivni, predvsem v smislu komunikacije, odnosov v samem klubu. Ljudje se trudijo, na vsakem koraku pridejo nasproti, seveda v okviru zmožnosti, kolikor se da ugoditi nekaterim zahtevam oziroma željam. Izpostavil bi pozitivno vnemo fantov na treningih. Res smo imeli v začetku prvenstva kar veliko težav s poškodbami, rezultatsko se nam ni izšlo tako, kot smo si zastavili, tako da malo zaostajamo glede na osebna pričakovanja. Vendar se ne predajamo. Podporo imamo veliko. Ljudje si v Slovenj Gradcu še vedno želijo vrhunskega, lepega rokometa, na nas pa je, da skušamo to uresničiti na igrišču. Vemo, da smo igralsko malce podhranjeni za neko konkurenčnost, ampak borba za obstanek je še dolga, predali se ne bomo, v zimskem času bi nam prav prišla še kakšna okrepitev. Upam, da se bo potrditev kvalitete, vneme in velike želje igralcev pokazala tudi z rezultatom. To si fantje vsekakor zaslužijo.

Rezultati na začetku sezone res niso bili takšni, kot bi si želeli. V sedmih krogih ste osvojili le točko. V nadaljevanju se je bistveno izboljšalo, v šestih tekmah ste osvojili šest točk in se tako spet enakovredno vključili v boj za obstanek. Kakšni so razlogi za slabši začetek?

Zagotovo poškodbe v kratkem obdobju, tudi ključnih igralcev. Najbolj zdesetkani smo bili na tekmi doma proti Škofji Loki. Ekipa je bila sestavljena na novo, z dosti mladimi igralci, tudi moja odsotnost prve tri tedne priprav je vplivala, da se takrat še nismo navadili drug na drugega in uigrali. Novi igralci so potrebovali več časa. Omenjene okoliščine nam niso bile v prid. Ključno je bilo, da smo ujeli ritem, vendar smo ga nato za kratek čas spet izgubili zaradi poškodb. Na žalost je klop kratka, že poškodba enega ključnega igralca se pozna, takrat pa so bile kar tri ali štiri.

Boj za obstanek bo v letošnji sezoni resnično hud. Še dodatno ga otežuje dejstvo, da letos med drugoligaše izpadejo kar štiri najslabše uvrščena moštva. Kakšno je vaše mnenje o novem sistemu tekmovanja v 1. A državni rokometni ligi?

Tako so se odločili, to je treba spoštovati. Je res, da je to kar malo kruto za nekatere sredine, tudi našo. Čeprav mislim, da bi ta format desetih oziroma dvanajstih klubov, plus Gorenje in Celje, ki se priključita v končnici za prvaka, veljalo premisliti; denimo o drugačnem »play-offu« teh osmih ali prvih štirih, tako da bi prva liga kot taka obstajala z dvanajstimi klubi. Vseeno mislim, da je ta liga realna za zgostitev in povečanje kvalitete ter optimalna za razvoj rokometa.

Slovenj Gradec velja za rokometno mesto. To dokazuje tudi polna dvorana na tekmah članske ekipe. Podpore navijačev, ki vam stojijo ob strani, ste verjetno veseli?

Absolutno. Rezultati trenutno niso po željah, mogoče tudi ne slovesu kluba primerni, pa vseeno nas ljudje ne zapuščajo, je pa res, da so fantje na vsaki tekmi maksimalno angažirani in borbeni, v danem trenutku dajejo vse od sebe in ljudje tu, v Slovenj Gradcu to prepoznajo, ker se spoznajo na rokomet in zato tudi cenijo ta prispevek igralcev ter dajo vedeti, da zaradi tega tudi oni uživajo na tekmah. Če bomo s tem odnosom nadaljevali, bo tudi njihova nagrada slej ko prej prišla. Upam, da nam bo zdravje toliko služilo, da bomo lahko to uresničili.

Glede na to, da ste pomočnik selektorja slovenske izbrane vrste Veselina Vujovića, zelo dobro veste, kaj je potrebno za igranje v reprezentanci. Je Slovenj Gradec okolje, ki bi v prihodnosti lahko dalo tudi kakšnega članskega reprezentanta?

Seveda, zakaj ne. Reprezentanca je odprta za vse fante v Sloveniji. Zahteva se določen nivo kvalitete, ampak vsak ima možnost, da se s predanim delom, ambicijo in telesnimi predispozicijami izkaže. Prepričan sem, da se bo v prihodnosti našel kak rokometaš, tudi že mogoče v tej sestavi. Recimo Žan Šol, ki je bil tudi mladinski reprezentant in letos igra v odlični formi, je mogoče zanimiv za širši seznam. Rok Cvetko na sredini prav tako, pa še v mlajših kategorijah je nekaj fantov, ki bodo v prihodnosti material za kadetsko, mladinsko, morda tudi člansko reprezentanco. Seveda pa je predpogoj trdo garanje, delo, tudi odpovedovanje marsičemu in posvečanje rokometu. Vse to je pogoj za reprezentančni nivo.

Vsi smo optimistični. Kakšne pa so v letošnji sezoni realne možnosti za obstanek v 1. A rokometni ligi?

Jaz sem tisti prvi v tej vrsti optimističnih. Absolutno zaupam fantom. Zdaj sem že spoznal njihove kvalitete in tudi primanjkljaje, ki jih imamo vsi, ampak mislim, da na podlagi vsega, kar so prikazali, ter volje in želje, imamo kljub točkovnemu zaostanku še vedno možnosti. Čeprav si po drugi strani ne zatiskam oči in vem, da zaradi morebitnih poškodb, ki slej ko prej pridejo, potrebujemo še okrepitev ali dve, že zaradi same rotacije in počitka najbolj obremenjenih igralcev. To pa mislim, da bo nujno oziroma zelo dobrodošlo. Če nam to uspe zagotoviti, mislim, da je obstanek v ligi realna slika.

Maja Nabernik

Janja Garnbret — skupna zmagovalka SP 2016 v težavnosti in kombinaciji
(foto Stanko Gruden)

Članska ekipa slovenjgraškega rokometnega kluba
(foto arhiv kluba)

Badminton je vseživljenjska igra

Popularnost badmintona v Sloveniji strmo narašča

Badminton krepi motoriko ter mišični sistem telesa v vseh življenjskih obdobjih. Otroci ga lahko pričnejo igrati že z nekaj leti starosti, igrajo ga tudi ljudje v poznih letih. Je družaben šport, pri katerem se socialni odnosi gojijo brez grobosti v igri z veliko mero lepega obnašanja in spoštovanja do igre same in nasprotnika.

Športno društvo Sele - Vrhe je bilo leta 1997 ustanovljeno z namenom, da s športom in rekreacijskimi dejavnostmi popestri življenje domačinom in članom društva tudi od drugod. Zaradi vse večjega zanimanja ljudi za badminton so omogočili tudi to obliko rekreacije, z njim pa imajo vse večje načrte. Kakšne, je povedal Boštjan Klemenčič, ki je v društvu zadolžen za badminton.

Ali je badminton glavna športna dejavnost, s katero se ukvarjate v Športnem društvu Sele - Vrhe?

Sprva smo se v ŠD Sele - Vrhe osredotočili na ekipne športe, nato pa zaradi povpraševanja pričeli omogočati tudi individualne (namizni tenis, streljanje z zračno puško, kegljanje in badminton). Skozi leta je v društvu naraščalo povpraševanje za rekreacijo na vseh športnih področjih, res pa je, da že od nekdaj opažamo največje povpraševanje na področju badmintona. Razlog tiči najverjetneje v tem, da preostale športne aktivnosti ponujajo tudi preostala društva. Kljub vsemu skušamo dajati vsakemu športu isto mero pozornosti, vendar ker je badminton v slovenjegraški občini oziroma na Koroškem nekoliko manj prepoznaven kot ostale športne dejavnosti in ker spadamo med vodilna društva v naši regiji v tem športu, smo začutili nekakšno odgovornost, da ta šport približamo širšemu krogu interesentov.

Kdaj se v vašem društvu badminton prvič uvrsti med športne aktivnosti?

Z rekreativnim igranjem badmintona smo v društvu pričeli v sezoni 2003/2004, ko smo ponudili svojim članom dva termina rekreacije. Izvajala sta se v telovadnih prostorih Prve OŠ Slovenj Gradec, ki je takrat omogočala igranje na dveh badminton igriščih. V sezoni 2009/2010 smo število terminov razširili. Število interesentov se je prvič povzpela preko 50. V isti sezoni je vodstvo Prve OŠ prisluhnilo našim željam in nam omogočilo, da v telovadnici narišemo še tretje igrišče. S tem smo rešili kar dobršen del težav glede organizacije in vsakoletnega naraščanja interesa. Prvič smo tudi organizirali dodaten termin izven Prve OŠ, in sicer na Gimnaziji Slovenj Gradec, ki je edina telovadnica v naši občini s šestimi igrišči.

V letošnji sezoni se na področju badmintona v našem društvu rekreira preko 70 udeležencev v šestih različnih terminih in dveh različnih telovadnicah.

Kakšna je popularnost badmintona v Sloveniji in kako je z njim v svetu?

V zadnjih desetih letih se je v Sloveniji odprlo nemalo število novih badmintonskih klubov, posledično se je uredilo veliko telovadnic in športnih dvoran tudi za namene badmintona. Podobno sliko lahko zasledimo pravzaprav po celi Evropi. V porastu je tako rekreativni kot tekmovalni del badmintona. Lep vzgled pa nam je lahko badminton v Aziji, saj je le-ta v tistem delu sveta prvi, vodilni šport!

Kakšna je slika v koroških klubih/športnih društvih?

Podobno kot v Sloveniji se je pričela popularizacija tega športa tudi na Koroškem. Če smo pred nekaj leti imeli le štiri društva/klube in manjše število ljubiteljev tega športa, je danes slika popolnoma drugačna. Najdaljšo in bogato zgodovino imata ŠD Pameče - Troblje in BK Karizma z Raven. Kmalu zatem se je pričel razvoj badmintona tudi v našem društvu in Športni zvezi Muta. Z željo po izmenjavi izkušenj s področja badmintona in medsebojnem druženju ob tem atraktivnem športu se je med omenjenimi društvi stkala posebna vez. Ideji sta se pridružila pred nekaj leti na novo ustanovljena BK Črna in ŠD Rekreator iz Dravograda. Sodelovanje med društvi je kmalu preraslo v združenje in kot rezultat sodelovanja so nastala tekmovanja po celotni Koroški v sklopu projekta KBJL. Več o tem si lahko preberete na spletni strani: *www.badminton-koroska.si.*

Ali vaše termine obiskujejo tudi veterani?

Seveda, saj veteran v badmintonskem jeziku pomeni igralec nad 35 let starosti ne glede na to, kako dolgo igra oziroma se ukvarja z badmintonom. Naše društvo spodbuja ljudi, da se športno udejstvujejo tudi v poznejših letih svojega življenja (tako pri badmintonu kot v drugih športnih panogah). Pri tem moram pohvaliti naše najstarejše udeležence, ki štejejo že prek 60 »pomladi«, kar pa se jim na igrišču ne pozna.

Ali v društvu na področju badmintona ponujate le rekreacijo za odrasle?

Prvotno nam je bila rekreacija primarnega pomena, nato pa smo si zastavili kar nekaj dodatnih projektov. V letu 2006 je društvo postalo ustanovni član t. i. združenja KBJL – Koroška badminton jakostna lestvica, ki smo ga že na kratko predstavili. Osnovni cilj posameznega društva v združenju je izvedba turnirja v posamezni sezoni na rekreativnem nivoju. V letošnji sezoni smo izvedli že 54. turnir ravno v organizaciji našega društva, in sicer v začetku novembra. S tem smo otvorili 11. sezono in drugo leto zapored smo organizirali tudi turnir za otroke, kateri je bil številčno zelo obiskan. Zaradi vedno večjega števila tekmovalcev smo bili v zadnjih dveh letih turnir primorani izvesti v Športni dvorani Vinka Cajnka. Pri tem gre velika zahvala Javnemu zavodu za turizem in šport Spotur Slovenj Gradec, ki nam pomaga pri organizaciji in izvedbi v različnih oblikah sodelovanja.

Postali smo član Badmintonske zveze Slovenije, s katero sodelujemo na različnih ravneh. Na Koroškem v sodelovanju z BZS izvajamo dva projekta: Slovenija igra badminton in Shuttle Time.

Projekt Slovenija igra badminton je namenjen predstavitvi badmintona mlajši generaciji, kjer pa brez podpore šol ne gre, zato je pomembno tudi sodelovanje z vodstvom šol. Vzpostavili smo stik s šolami od Mislinje pa vse do Podvelke, ki so našo idejo podprle.

Kot največji uspeh v društvu si štejemo organizacijo mednarodnega seminarja v sklopu projekta Shuttle Time, katerega so se udeležili tudi trije člani društva in uspešno pridobili naziv »BWF Shuttle Time Tutor«. V okviru tega pod okriljem BZS izvajamo po Koroški brezplačne tečaje za interesente, ki želijo pridobiti znanje »kako učiti badminton«. Izvedlo se je že šest različnih tečajev, naziv »Shuttle Time teacher« pa je pridobilo že skoraj 100 interesentov.

Shuttle Time

V letošnji sezoni smo vzpostavili sodelovanje tudi s Športnim društvom Šmartno, ki je pričelo z organizacijo rekreacije badmintona, katera je zelo obiskana.

Ali se otrokom posebej posvečate?

Da, otrokom že peto sezono zapored omogočamo vodeno vadbo pod strokovnim nadzorom v obliki šole badmintona. Sprva smo imeli eno skupino 12 otrok, ki so pridobivali osnove badmintona dvakrat tedensko, kar pa je preraslo v sistematično oblikovano vadbo. V letošnji sezoni izvajamo šolo badmintona v treh različnih starostnih skupinah in šestih terminih za otroke, stare od 6 do 16 let. Kot zanimivost naj omenim, da sta najmlajša udeleženca stara le pet let, vendar sta bila v lanskem letu priključena sekciji »predšolski otroci«, katere v letošnji sezoni žal ne izvajamo. Priključila pa sta se starejši skupini zaradi svojega izjemnega talenta.

Ker povpraševanje po udeležbi vsako leto strmo narašča (nekoliko manj kot 40 vpisanih otrok), smo tudi razširili naš strokovni kader. Prvotnima izvajalcema šole badmintona Boštjanu Klemenčiču in Mateji Rojnik sta se priključila Lenart Žuber in Kristina Serušnik, katerim občasno pomagajo tudi drugi člani z ustrezno pridobljeno licenco. V letošnji sezoni pa smo pridobili tudi zunanjo trenersko pomoč, in sicer smo sklenili sodelovanje z Danielom Klančarjem, pomočnikom trenerja v BK Branik iz Maribora.

Ali je kdo, ki bi ga še posebej izpostavili?

Kot posameznika bi pri članih izpostavil Uroša Abrahama, izjemno talentiranega igralca badmintona, kar dokazuje s svojo igro že vrsto let. Izjemne uspehe na področju rekreativnega tekmovanja je dosegel tudi izven koroških meja, kjer se je redno uvrščal v sam vrh.

Pri članicah bi še posebej izpostavil Matejo Rojnik, ki je velik uspeh dosegla v sodniških vodah v svetovnem merilu. Je ena izmed redkih sodnic, ki je sodila na tekmovanjih najvišjega ranga. Sodila je na turnirjih Super Series, kot so All England, Australia Open, Denmark Open, svetovna prvenstva ipd. Je edina slovenska sodnica, ki je dobila to priložnost oziroma se lahko pohvali s tovrstnimi »lovorikami«.

Ajda Prislan

Na turnirju za otroke v Slovenj Gradcu

Športno-turistično društvo Ojstra rida

Kolesari naprej

Nekaj zanesenjakov gorskega kolesarjenja se nas je pred letom dni združilo v Športno-turistično društvo Ojstra rida. Športi na prostem so sicer pogosto takšni, ki za svoje izvajanje ne potrebujejo organiziranih in formaliziranih oblik sodelovanja. Pri izvajanju gorskega kolesarjenja smo se začeli združevati predvsem iz potrebe po vzpostavljanju gorskokolesarskih poti. Pri tem iščemo možnosti vzpostavljanje poti, ki bi zaradi narave vožnje bile namenjene zgolj kolesarjem, ter takšnih, ki bi lahko potekale tudi po poteh, ki jih uporabljajo pohodniki in planinci. Pri gibanju v naravi pa v čim večji možni meri poskušamo slediti nekaj načelom: kolesarimo samo po poteh, ne puščamo sledi, nikdar ne plašimo živali, obvladujemo kolo, odstopamo prednost, načrtujemo.

V letu 2016 smo med drugim v pomladnih mesecih izvedli čistilno akcijo na Rahtelu, v kateri smo nabrali 15 50-litrskih vreč odvrženih stvari. V poletnih mesecih smo, skupaj z Renato Koren in Danijem Grilom iz Rdečega križa Slovenj Gradec, v ambientu kozolca ekološke kmetije Lešnik v Golavabuki izvedli izobraževanje o ravnanju ob najverjetnejših poškodbah na kolesu. Jeseni smo JZ Spotur z redarjenjem na trasi pomagali izvesti tradicionalno prireditev S kolesom okoli Uršlje gore. Še v istem mesecu smo pomagali Društvu paraplegikov Koroške pri izvedbi dogodka Kolo povezuje 2016, ki je potekal v okviru Evropskega tedna mobilnosti 2016 in hkrati Festivala drugačnosti 2016. Še posebej nas veseli, da smo po svojih močeh nekaj malega pripomogli k temu, da je Mestna občina Slovenj Gradec prejela priznanje za najaktivnejšo slovensko občino v okviru Evropskega tedna mobilnosti 2016.

V letu 2016 smo nadaljevali prizadevanja za vzpostavitev grbinaste steze (pump track) v Slovenj Gradcu. Objekt je namenjen vožnji, kjer ni potrebno poganjanje s pedali, ampak samo s t. i. »pumpanjem« – gibanjem telesa navzgor in navzdol pri prehodu čez grbine. Zaradi varnosti in hkrati atraktivnosti in zabavnosti je isti objekt primeren za izkušene in manj izkušene, otroke in starejše. Način vožnje po takšnem objektu spodbuja usvajanje tehnike vožnje ter obvladovanja kolesa. Tovrstne veščine uporabniki z lahkoto prenesejo na vožnjo v drugih okoljih (npr. na poteh v gozdu). Primeren je za vožnjo z gorskim ali BMX kolesom. Grbinasta steza tako prispeva k usvajanju veščin in povečanju varnosti uporabnikov koles in drugih. Veseli nas, da je grbinasta steza postala del načrtovanega Parka urbanih športov Slovenj Gradec.

Rok Konečnik

Društvo invalidov Slovenj Gradec

Šport in invalidi

Šport je pri invalidih zelo specifično področje. Invalidi se ne morejo meriti v športu z zdravimi občani. Zato Društvo invalidov Slovenj Gradec izvaja program Ohranjanje psihofizičnih sposobnosti invalidov, ki invalidom nudi možnost vključevanja v interesne športne dejavnosti, kot so smučanje, plavanje, streljanje, šah, kegljanje, pikado, namizni tenis, ribolov, razne družabne igre idr., in pomeni rekreacijo za vsakogar – doseganje boljše telesne kondicije in ohranjanje zdravja skozi različne športno-rekreativne panoge (sprehodi, pohodi, planinarjenje, kolesarjenje, spoznavanje okolice, izmenjava izkušenj in druženje), v rekreativni aktivnosti pa krepi medsebojne socialne vezi in daje občutek vključenosti v družbo.

S tem invalide povlečemo iz osame in jim omogočimo integracijo v družbeno življenje; na ta način ohranjajo psihofizične sposobnosti in zdravje. Zelo pomemben je tudi vidik družabništva; poudarek je na lažjem vključevanju v življenjsko skupnost. Invalidi našega društva sodelujejo tudi na območnih tekmovanjih, ki jih razpiše ZDIS, in državnih prvenstvih, ki jih razpiše Zveza za šport invalidov – Paraolimpijski komite. Na tekmovanjih dosegajo lepe rezultate, saj se redno uvrščajo med tri najboljše. Imamo tudi državne prvake skoraj v vseh panogah. Geslo »nazaj k naravi« ni le moto v naravo zagledanih posebnežev, ampak je način življenja in razmišljanja širšega kroga ljudi, še posebej invalidov.

Marija Pečolar